

BARÁTSÁGOS HYPOTHYMIS

MELLY

NEMES NEMZETES ÉS VITÉZLŐ

BÁNYAFFY

J Á N O S

U R N A K

EZEN TEKINTETES NEMES SZEPES VÁRME-
GYE FÉNYES RENDEI KÖZÖNSÉGES ŐSZVEGYÜLÉSEK ALKAL-

MATOSSÁGÁVAL, FELSÉGES MOSTAN URALKODÓ KIRÁLYÚNKTÓL NEMES

RANGRA VALÓ EMELTETÉSÉNEK KI HIRDETÉSE ALKALMATOS-

SÁGÁRA KÉSZÍTETTE. LÖTSÉN SZ. MIHÁLY

HAVÁNAK 24dik NAPJÁN

I 7 9 3. Efstben.

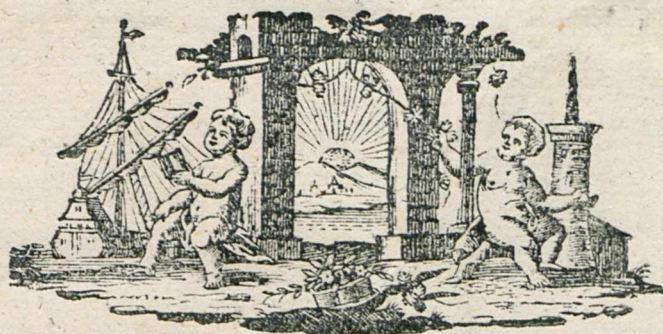

LÖTSÉN,

NEMES PODHORÁNSZKY MIHÁLY KÖNYV-NYOMTATÓ,
ÉS KÖNYV-ÁROS.

KNY-18-00817

EL indult az Hajnal már sebefs utyára,
 Tám Hesperushoz vágy menni Vatsforára?
 Tfinossan öltözött, leg szebb ruhájába,
 Aranyas sugári villognak hajába.
 Tündöklő palástját az égre terjeszté,
 Űstökét tüzelő ágakra ereszté;
 A' merre az Egén ortzáját fordittya,
 Kibeszélhetetlen színekkel újittya.
 Ez Háznak tetején vont Sátort magának;
 Vallyon mi az oka e' nagy parádának?
 Tám a' Vén Tithomust unta meg ringatni?
 'S utállya már régi 'sembjeit halgatni,
 Vagy gyászos ruháját ezzel tserélte el?
 Mellyben Vitéz Memnon fiát temette el.
 Nem! más oka ezen pompás Innep napnak:
 FERENTZ Királyunkkal Phœbus kezét tsápnak,
 'S fogadják, hogy ez nap egy Menyegzöt tesznek,
 Melyben fényes Megyénk Rendi egygyüt lesznek:
 Olly Menyegzöt, mellyben, Nap Hóldal Jegyesül,
 LEIBITZER, 's BANYAFFY urral ma egygyesül;
 'S e' pár név ezután tsupán egygyet téfzen;
 A' kettöböl tsak egy nemes Nemzet léfzen,
 FERENTZ, mint Királya e' párt nemesíti.
 Mint Atya, hiv fiát meg is jegyesíti.
 Kardos orofzlány közt két fél szárny a' jegye:
 Ennek bizonyysága e' dífzes Vármegye.
 Fejedelmünk tehát itt az öröm Atya;
 Ezt kiki közüllünk ma tapasztalhattya;
 Ki abba talállya föbb gyönyörüségét,
 Hogy érezze minden nagy kegyelmességét.
 A' ki egy napot is hogy elne veszessen,
 Népét boldogittya, hogy böldog lehessen.
 Bizony a' Saturnus Százzát felejthettyük,
 'S Az Augustúsét nem irigyelhettyük;
 Midön völt Titusunk Nagy Leópoldunknak
 Fœnixi porából támadt Királyúknak
 Kedves Ferentzünknek, Százzába élhetünk,

'S Arany idejébe miis részt vehetünk.
Ki nem rabot hanem szabad népet kíván
Vezélni, 's kit kit maga után híván.
Nemefiti népét, hogy díszes lehessen,
'S Mint gyémánt gyűrűbe, ő köztök fénylhesse.
Éllyen tehát soká ezen Fejedelmünk!
Ki el nyerte immár szívünkkel szerelmünk:
Sándori erejét terjeszszé meszszére,
A' Keresztyén népnek nagy szerentséjére.

Vivat

* * *

De mit keres még itt ez a' Török feje?
E' még egy dolognak nyilván a' veleje?
A' Jegyes Személynek tám ez a' Kérője?
'S Mint egy Völegénynek elő-segillője?
Ugy vagyon! ez által juta birására
Kedves Mátkájának, fő bölcsőségára.
Gróff Csáky János Ur ő kegyelmessége,
'S Jó'feinek, ily Atya fia böltségsége
Mondhatom, hogy szerzé e' drága nagy kintset,
Ki gyakran Ferentznél nyitá a' kilintset
E' végre; 's annyira vivé ferénysége,
Hogy Bányafy Urnak leve nyeresége;
Még pedig a' mi itt felségesebb fokkal,
A' jutalom helyett maga tesz másfokkal
Jól; 's hogy mutathassa még szíves szándékát,
E' Török fejével téfzi ajándékát.
János! mint e' földnek tsupán édes Attya
Ugy mutattya magát: Fia mint baráttya.
Népe ugyan ötet Fő Ispánnak nézi,
De kegyelmét mint egy Atya, úgy intézi;
Mert földének népét nem tsak igazgattya,
Hanem szeretettel öleli mint Attya.
Jó'fef! ki az ország fő Kormányozója,
Egyszerfmind baráttya és bölcsőtőja,
Ki a' méltóságnak oly pontyára lépett
Melyben bölcsögethat mindenféle népet.
Tudom oly fontot nyom minden tekintetben,
Kí ragyogó tfillag a' Magyar Nemzetben.
Tudom az az érdem mely ide emelé,
Az Országnek tsupán hasznára szentelé;
'S vagyon minden eránt oly hajlandósággal,
Mely éppen egygyező egy bölts méltósággal.
BÁNYAFFY Ur ennek világos példája,

Mert

Mert keze között van immár a' Matkájá.
 Kit ez a' Méltóság nem csak meg szerezett ,
 Hanem még e' felet sok jót is vele tett.
 Ellyenek Hazánknak ilyen tfillagai !
 'S Ennek minden fényes tündöklő ágai !
 Ellyen Csáky János Gróff hiv Fő Ispánunk !
 Ellyen Jó'sef , fia Kegyes Jonáthánunk !
 Söt az egész fényes Familia ellyen !
 'S Még a' Késő Nyom tudálva szemléllyen.
 Melynek , bár történnyen világ végezete ,
 Azón tul is tartson ditső nevezete.

Vivant.

* * *

Vőféjjét 's Násznagyát itten ha vizsgálom
 Ezen Menyegzőnek , tšupán ugy találom ,
 Hogy ezen most ölzve gyült fényes Uri Rend ,
 A' mely , a' mint látom azon igen örvend.
 Vőféjje ez Megye hires all - Ispánnya ,
 'A ki fáradságát Budán is nem szánnya ,
 Hanem minden módon azon igyekezik ,
 Hogy böldegithassa , 's érte esedezik ;
 E' mellet e' fényes Megye Statuffai ,
 Mint a' Völegénynek díszes Násznagygyai ,
 Ajánlyák a' Király hiv segedelmébe ,
 És kéri hogy ötet végye kegyelmébe.
 Söt , hogy ebben jobban ériék a' végeket ,
 Bizonyosá téfzik jó Fejedelmeket ,
 Hogy ezen Személynek van olyan érdeme ,
 Melly egy valóságos jó embernek neme.
 Hiv , 's jó Hazafi ez , és embert szerező ,
 'S Királyának hasznos , 's már sokkal jól tett ő.
 A' Király pediglen nézvén érdemére
 Ezen nemes Rendnek , 's hajla kérésére.
 Az jelen való nap ennek bizonyosága ,
 Hogy helybe hagyatott helyes kívánsága ,
 Midön ki hirdeté a' Felséges hangra :
 Leibitzer Ur lépjen a' Nemesi Rangra.
 Nemes lelkü fő - Rend 's embert böldegittó ,
 Segittó , nem pedig mást meg nyomorittó.
 Minerva szoptatta ennek fő Tagjait ,
 'S Vélek meg osztotta minden fő javát
 Azért vífeltetik emberi neméhez
 Tšupa szerezettel ; mint Fő tag -
 Söt BANYAFFY JÁNOST nem tsak

((()))

Hanem mint tárfokat közikben ültetik.
E' dízes Megyének élyen hát Statuffa !
Melynek itt tündöklék nemzeti virtuffa.
Élyen ennek minden féle Nemes Rendi !
Melly Bányaffynak most Innepét örvendi. *Vivant*

* * *

A' Bányász itten áll Völegény képébe ,
Azért olyan tzipra veres köntösébe.
A' kezében lévő tsákány kalapátfa
Nemes nezetének lészén a' talmátfa ;
Mivel Leibitzeből egy Bányaffyt vere ,
'S Nemes Menyaszfzonyúl ilyen tzipert nyere.
Ezen Menyegzőnek ez hát az értelme :
A' Király 's a' Status hívséges szerelme.
Ezen jeles Urat, ma meg nemefitté ,
Országunk kintsébe azzal részefitté ,
Érdemét és hasznos Hazafiúságát
Tekintven , plántalá benne nemes ágát.
Meg is érdemeli ő azt valójába ,
Mert a' ki esmérí ötet igazába ,
Meg vallya , melly ember szerető Hazafi
Ez a' most született Nemes jó Bányaffy.
'S eddig is Nemes vólt Leibitser szivébe ,
'S most változik tsupán Bányaffy nevébe.
Leibitser mint a' Hóld immár fogytára jár :
Bányaffy mint a' nap sugára , fénylik már.
Müllyon bár a' Hóld el , tsák a' nap sugára
Süfsön erejébe hiv Bányaffyára ,
Hogy neveffen mindég élte gratiája ,
Melynek öröm vigság légyen a' mátkája.
's Nestori idöket érjen és napokat !
Jábesszel vig szível töltse is azokat.
Nemefi nemzete messzire terjedjen,
Annak ditsöségé Égig nevedjen.
Élyen BANYAFY Ur két fiával ! élyen !
'S Semmi veszedelmet soha ne szemléllyen.

V I V A T.

